

bedst ved, hvad der er forbrugernes behov. Vi mener, forbrugerne hver især skal have lov til at formulere deres egne behov og have lov til at vælge forskelligt, for vi mennesker er forskellige, og derfor mener vi overordnet, at der er tale om et tilbageskridt for forbrugeroplysningen, hvis man maser alle forbrugerorganisationerne sammen i ét center og politiserer det samlede udbud.

Jeg har naturligvis lagt mærke til, at ministeren i en lille bisætning i bemærkningerne – formentlig til ære for os og vore tidligere indvendinger – har skrevet, at det ikke er meningen at politisere det hele; men med den struktur, der lægges op til, vil det være en uundgåelig følge uanset ministerens bemærkninger.

I øvrigt er der rundt omkring i ministerierne masser af penge i forskellige oplysningspuljer, som flyttes rundt mellem forskellige kasser. Mange af disse kunne sagtens sammen med de specialopgaver, som skal løses, kanaliseres til f.eks. Statens Husholdningsråd, som så kunne stå for den nøgterne og objektive undersøgelse, vi i Det Konservative Folkeparti synes, forbrugerne har ret til at få foretaget. Som jeg også sagde sidst, vi behandlede denne sag, har vi nemlig intet imod Statens Husholdningsråd. Vi mener ikke, der er baggrund for at nedlægge det, som ministeren vil nu; vi synes hellere, man skulle benytte lejligheden til at modernisere rådet lidt, for grundlæggende er det et seriøst stykke arbejde, rådet står for, og det bør fortsætte, så det nøgterne og saglige forbrugeroplysningsarbejde også har en platform uden politiserende indhold.

Alt i alt ser vi ingen grund til at forøge både de offentlige udgifter og skatterne ved at lave dette center, som på det nærmeste både skal tygge maden og oplysningerne for forbrugerne. Nej, lad os tygge selv og lad os hver især have og beholde vores individuelle smag.

Nu skal vi med sikkerhed om lidt høre erhvervsministeren endnu en gang forsøge at bevise, at hans holdning om at monopolisere og politisere forbrugeroplysningen er den mest forbrugervenlige. Jeg mener, det er forkert, for regeringens holdning er i sandhed den mest forbrugerformynderiske; det kan der ikke være nogen tvivl om. Vores holdning er derimod at bevare respekten for forbrugerne og deres valgmuligheder.

Jørn Jespersen (SF):

Som jeg også nævnte under det foregående lovforslag, er både det og det forslag, vi behandler her, en konsekvens af den forbrugerpolitiske forespørgsel, SF rejste sidste år, og vi er som nævnt glade for, at der nu sker noget for at styrke det forbrugerpolitiske arbejde, og glade for den vilje, som kommer til udtryk fra regeringens og ministerens side til at styrke forbrugerpolitikken. Vi anerkender også, at forslaget, som det foreligger her, afspejler ønsket om reelt at styrke forbrugerpolitikken, men forslaget afspejler altså også de mange og stærke og delvis skjulte interesser og den store samfundsmæssige betydning, der knytter sig til forbrugerarbejdet.

Vi skal ikke lægge skjul på, at vi fra SF's side klart ville foretrække, at der blev oprettet et egentligt forbrugerministerium. Vi mener, det er en væsentlig mangel ved den måde, centraladministrationen og det politiske arbejde i regering og Folketing foregår på, at forbrugerhensynene altid er underordnede og kommer i konflikt med andre erhvervsmæssige hensyn. Det afspejler sig i Erhvervsministeriet, det afspejler sig i Fødevarerministeriet, og det afspejler sig mange andre steder. Der er en oplagt risiko for, at konkrete sager bliver afgjort i en afvejning mellem erhvervsinteresser og forbrugerinteresser på en sådan måde, at der ikke er åbenhed om, hvilke interesser der rent faktisk har været de stærkeste.

Det er et stort problem, både hvis det reelt betyder, at der bliver lagt forkert vægt på det ene hensyn frem for det andet, og hvis der bare kan rejses mistanke om, at det er sådan, det forholder sig. Derfor burde man helt principielt lave et forbrugerministerium, der havde én overordnet opgave, nemlig altid at varetage forbrugernes interesser og tale forbrugernes synspunkter. Det kunne selvfølgelig godt være, de synspunkter ikke altid ville nyde fremme, men man ville få en mere åben afvejning af de forskellige interesser, som vi f.eks. har det mellem erhvervsinteresser og miljøinteresser i dag, hvor der både er et Erhvervsministerium og et Miljøministerium, og vi får problemerne, afvejningerne og prioriteringerne åbent frem i den offentlige debat. Men indtil videre er der altså ikke opbakning bag tanken om et forbrugerministerium, selv om jeg tror, det kommer, og derfor må vi nøjes med et mindre skridt i denne omgang.